

al mercat de Saint Romain, perquè avans de tastar la sidra volien tenir notícies de la cullita de pomars. Un cop hagueren parlat de moltes moltes diferents coses, la conversació va recaure en las decepcions de llur ministeri.

—Ab tot i això,—digué el rector de Coville,—de tant en tant es recull algun consol. Teniu, aquests últims temps m'han enviat a buscar per un pobre, d'aquests infelissos que van per las carreteres, que havia caygut de fam y miseria a casa d'un dels meus feligresos. Semblava que s'anés a morir, li he donat els sacraments y la ha pres ab una devoció qu'ha edificat a tothom. Ya coneixen els nostres pagesos, ya saben si n'han d'agarrats, perquè els diners els costan de guanyar! Donchs bueno, a n'aquest home li hem donat tot lo qu'havia de menester, l'hem carregat de bons aliments y l'hem tornat a deixar ab un bon farsell.

Mossèn Cosme escoltava ab molta atenció. Al recordarse del miracle, un dubte horrible li passà per lo cervell. Però, no! No volia creure tal picardia, ni volia perdre aquella il·lusió d'un món tan brutal. Cambià de conversació, però quant signaren a Saint Romain y deuant del café del Comerç, agafà d'una revolada lo bras de son company, y digué senyalantli els consumidors:

—Digueu-me, l'home qu'havien sagratmentat qu'es aquell d'allà ab això? aquell del nas gros, ab una boca molt rodona?

El rector de Coville féu un gesto d'admiració.

—Ell mateix, amic meu. Però, què os agafa? què os troben malament?

El rector de Manéglec sentia que les cames li feyan figa, però feu el cor fort y s'acostà al penitent poch a poch.

El vagamundo estava encallat deuant de la seva tassa de café fumant y unes quantes ampollas d'ayguardent, convidant un company tant trobat com ell. Reya tant fort, que no s'adonà del rector de Manéglec, però quant senti que la mà d'aquest li queya sobre l'espatlla, es girà en rodó com si ja estés acostumat a n'aquelles sorpreses. Però per això no's va immutar gens ni mica.

—Ah! ¿Es vostè, senyor rector?

—Es a dir que encare os recordeu de mi?

—Sí, senyor, que me'n recordeu, y del senyor rector de Coville també. He tingut una recayuda, bons senyors.

Ab una mirada de severitat, mossèn Cosme contemplà las ampollas d'ayguardent arreuclerades sobre la taula. La veu se li mudà pera preguntar:

—Pero ara aneu millor, ¿no es vritat?

La «o» de la boca del vagamundo es tornà una «e», y ab cara de comediant desconcertat, tartamudejà:

—Sempre débil, senyor rector, molt débil.

HUGUES LE ROUX.

(Trad. de W. Coroleu).

Notas políticas

Mentres s'estarà component lo primer número de nostre diari, ha de realitzar-se en la isla de Cuba un aconteixement de gran transcendència; puí avuy es lo dia senyalat pera trauir de la isla la bandera espanyola, aixecat en son lloch la d'una altra soberania.

Los catalanistas teníem prevista y anunciada aquesta catástrofe espanyola, no solament desde que esclatà la darrera insurrecció sino ja de molt avant; lo que pogué ser perquè nosaltres teníem ben present lo que no saben o no recordan los unos de la política espanyola, que las lleys de la naturalesa y de la historia, quant se las violenta, se revenjen, y que en los nostres temps, la Providencia ha decretat la redempció dels pobles violentats. Si els dominadors d'Espanya atorguessen més la veu del patriotisme y menos las cábalas del parlamentarisme, ni hauríam tingut aquestes guerres que han malmetut una colla de generacions en nostra terra y n'han dunt a la pobresa y al engany deuant del periclle que se'n obra, ni l'Estat, que donà barcos a Colón pera la gran maravella de la revelació del nou món, hauria arribat a veurer llansadas ab quimera las sevas ensenyas del últim bocí de las terras descobertas.

Si en los pobles de la península no hi estiguessen tan arrelats la inercia de cor y l'escepticisme, avuy seria en tota Espanya un dia de meditació; y de la meditació n'ortiríen resolucions virils que s'vetrician en actes certament regeneradors. Però aquell gran aixirix que s' digné Cinovas del Castillo deva que la rassa espanyola, es a dir, la dominant a Espanya, d' diguén la castellanitat, era incurablement decrepita. Y sembla que en aquest punt tenia rabó aquell que n' tingué tan pocas vegades. Sela ment que en la Espanya hi han altres pobles que no son castellsans, y que no semblan pas tant gastats. (Si al menos en aquests se sapigués de meditar y de pendrer determinis! Nosaltres hi convidem als catalans, eridantlos a la unió en l'amor de la terra y en la empresa de posarla ab cobert de la gestió desgraciadíssima de la política parlamentaria y centralista, tant terriblement fracassada.

Nostre colega La Opinión de Catalunya ha anat a consultar a don Manel Girona y a don Joan Maluquer y Viladot sobre'l problema del regionalisme a Catalunya y a nosaltres nos cal recullir lo opinió del primer que es: la de tota una generació casi desapareguda, un pensament històric mes que un pensament actual.

Aquest se reduirà a una creencia

que'n ha portat abont som: la de que Catalunya no te altres interessos que's materials y que no hi ha mes política que la fins are seguida: la de deixar fer a Madrid; la de establir un altre regionalisme una repartició estranya del treball; a Madrid se cuydarán del govern, de la política, de la inversió ó malversació dels cabals del Estat, de la pèrdua de las Colonias; y aquí seguirem trevallant com fins are, acumulant riquesas, creant industrias, agrañint la tarífeta aranzelaria y la protecció y tolerancia del Govern, fins al dia en que un nou daltabaix com lo d'are acabí ab la riquesa pública, enfonzi l'aborro d'anys y'ns porti al terme felís que te la prodigalitat colectiva y'l desgovern seguit durant anys.

Don Manel Girona presenta lo problema regionalista confonent lo erradament, y en aquella confusió funda una serie de preguntas molt contesta ha donat fa temps lo Catalanisme al sistematitzar sas ideas de govern.

«La provincia de Barcelona per sí sola, directa ó indirectamente, forma el gran núcleo de producción industrial de España y en España tiene principalmente el mercado para vender sus productos. ¿Dónde se venderían estos considerables productos cuando llegara a ser región separada de la nación y aun unida a la misma nación, si obtiene autonomía regional? ¿Cómo podría luchar con los puertos francos que en virtud de su respectivo derecho regional podrían establecer las demás provincias españolas donde les conviniese?»

Y esto mismo se produciría si la descentralización que se viene pidiendo no tiene límites, pues cada provincia descentralizada obtendría independencia con el centro de la nación.

¿Cómo se substituiría el gran mercado nacional, único que tenemos hoy, cuando cada provincia regionalizada adquiriera lo que necesitase del extranjero ó del punto donde más barato lo encontrase?

Si se pide la descentralización, con qué bases, qué condiciones, qué límites, qué clase de administración establecerán en el orden civil, en el militar, en el de justicia, en el del culto, etc., etc. Y los descentralizadores ¿qué entienden por descentralización? ¿no dependen del poder central en todo ó en parte? y de qué manera había de efectuarse ese cambio?»

La contesta no la sab lo senyor Girona; pero la tenen resolta Suecia y Noruega, Suissa, los Estats Units, Austria y Hungría, y en general tots los països constituits baix la base de la federació.

Pera don Manel Girona lo trabsals actual representa ben poca cosa «¿qué le ha sucedido después de la ruina causada a España por las guerras y una vez perdidas sus colonias? Lo cierto es que más ó menos se viene trabajando y viviendo, y con el trabajo y la perseverancia irá adelantando en el camino de su prosperidad.»

Shan perdut los mercats colonials, han quedat reduhuts a poca cosa los valors públics que representan l'estalvi de milers de catalans; la moneda espanyola s'ha vist depreciada en tots los mercats... però, aquí no ha passat casi res. Després de tot, surt l'home d'anys ab la inercia invencible de la vellesa y pronuncia sa fórmula, la fórmula de la immutabilidad de lo en que un hom s'ha educat y un hom ha viscut: «El mudar, diu, de estado, metiéndonos en aventuras, es exponernos a perder lo que ya conseguimos.»

Segueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

—Sigueixi donchs lo tresbals; vagi mudant cada dia lo mapa d'Espanya; pero aconsolemnos pensant lo que diu l'illustre banquer: «la unión da la fuerza» y alló de que «la nación tenderá a unirse...» y continúhi la Historia de Espanya.

GUANO PINKLEY

ERNEST COULE

39, Ronda de Sant Pere, 39.-Barcelo

SERVEYS DE LA COMPANYIA TRASATLÀNTICA DE BARCELONA

LÍNEA DE LAS ANTILLAS NOVA YORK Y VERACRUZ

Combinació a ports americans del Atlàntic i N. y S. del Pacífic

Cada mes surten de Barcelona y de Cádiz vapors para Las Palmas, Puerto-Rico, Habana, Progreso y Veracruz y adonde ab traobon para la Ronda de Puerto-Rico, Cuba y Estats Units. La carga s'admet fins a dos dies a l'ans de la sortida.

Línea de Filipinas.—Cada mes surten de Barcelona vapors para Port-Said, Adén, Colombo, Singapur y Manila. La carga s'admet fins a la vigilia de la sortida.

Línea de Fernando Poo.—Cada mes surten de Barcelona y de Cádiz vapors para Las Palmas, ports de costa O. de Africa y golf de Guinea.

Servey de Tànger.—Lo vapor «Joaquín del Piélagu» surt de Cádiz los dilluns, dimarts y divendres, para Tànger, Algeciras y Gibraltar, retornant a Cádiz los dimarts, dijous y dissabtes.

Per més informes en Barcelona, Ripoll y Comp., Pla de Palau, cantó al carrer de la Marquessa.

VAPORS TRASATLANTICS de Pinillos, Izquierdo y C.

Sortidas fixas para las Antillas, Mejich y Estats Units

Pera Puerto-Rico, Habana, Cienfuegos y Veracruz

Sortirà a primers de Janer lo vapor:

MIGUEL M. PINILLOS

Admet càrrega y passatgers pels ports citats y Canaries y ab traobu a Veracruz, donantne coneixement directe, para Tuxpas, Frontera, Campeche, Progreso y Coahuila.

La se rebon lo títol de la Companyia (moll nou).

Consignatari: Román Bosch y Alsina. Placa d'Antoni Lopez, 15, principal.

LLIBRERIA DE FRANCISCO PUIG

Placa Nova, 5, Barcelona

Plano de Barcelona y poble agregats.	6 pesetas.
Plano de Barcelona y poble agregats (edició reduïda).	0.20
Plano de Catalunya, fet per lo tinent coronel de E. M. don Ramón Morera.	5
Plano de la reforma de Barcelona (projecte Boixcaras).	2.50
Guia Diamant de Barcelona (edició de butxaca).	2.00
Guia Diamant de Montserrat (edició de butxaca).	2.00

Champagne Sardá DE REUS

Medalla d'or en varias Exposicions

La fabricació del Champagne a Espanya fou introduïda fa més de 50 anys per la Casa Francisco Gil de Reus, y son successor D. R. Sardá Montseny ha arribat a un perfeccionament tal en sa elaboració, que lo CHAMPAGNE SARDÁ es sols comparable a las grans marques francesas.

 Probeu lo os convencereu.—Demaneu lo per tot arreu
Tres classes: extra, superior y corrent.
En la classe extra n'hi ha de dols y sech.

CLÍNICA-MANAUT

DISPENSARI PUBLICH

Comte del Assalt, número 43, primer

Malalties de la matris, de la bufeta, dels ovaris, trompas y domés entranyas de la dona.

Curació de las malalties que dependeixen del embrión, del part y del sobrepart.

Tumors, illogas, fistulas, erupcions, catarros, hemorragias, alteracions menas, trastorns funcionals, etc., etc.

CONSULTA PUBLICA especial para las malalties de la dona: de 11 a 12.

CONSULTA GENERAL, para tota classe de malalties d'homes y nens, de 3 a 4.

HABITACIONS PERA OPERADAS PENSIONISTAS

Personal facultatiu. Servey permanent.—Asepsia, comoditat, llum eléctrica, etc.—Consultas per escrit: Comte del Assalt, núm. 43, pis primer.

ULLS DE POLL Y DURICIAS

se curan desseguida usant lo

CALLICIDA ESCRIVÁ

Es de color clar y transparent. No es perillós d'usarlo com moltes de sas imitacions esgrogues. Es facil d'usar: se toca duas o tres vegades l'ull de poll o duricia ab lo pinzelllet suau en lo CALLICIDA cada volta que s'usa y al cap de 4 o 5 dies cau l'ull de poll.

Estoix, ampolleta y pinzelllet, 6 rals

Se ven per tot Espanya, Portugal y Américas. A Barcelona, a casa del autor

Jaume Escrivá, Farmacia de la Estrella.—Fernando VII, 7,

(cantonada del carrer d'Arolas, en front lo passatge de Madoz)

NERVIOS

Curación segura de las enfermedades

NERVIOSAS

tomando el acreditadolixir

POLIBROMURADO BERTRÁN

Producto único en España y usado todos los días por los médicos más eminentes en la epilepsia (mal de San Juan), histerismo, baile de San Vito, neuralgias rebeldes, migrañas, palpitaciones de corazón, vértigos, temblores, agitación nocturna, desvanecimientos, convulsiones, insomnias, pérdida de memoria, asma y demás afecciones nerviosas.

No desconfiéis de su curación por antiguo que sea el mal.

Venta: FARMACIA BERTRÁN; Plaza Junqueras, 2.-BARCELONA

Teoría y práctica dels adobs

per en JOAQUIM AGUILERA

LLIBRE INTERESSANT Y NECESSARI PER TOTS LOS AGRICULTORS

Se ven a 3 pesetas

en totas las librerías y en la Administración d'aquest diari.

RAMBLA DE LAS FLORES, NÚMERO 25, BARCELONA

Esquelas mortuorias

S'admeten fins a las sis de la tarde y fins a las tres del mati

FORA PEL MOIX

Los FOLIOS CORRECTIONES DE FRANCH troben en pochi minuts qualvol part del cos mata sas arrels y no torna a surtir. No irrita l'edat depilatori es utilissim a las senyores que tingan pel moix (vello) a la cara, a les cames, a les mans y a les peus. S'envia certificat per correu, si per enllevant se troba pesetas en l'horaca de giro muto o en sellos de correu.

FARMACIA BORRELL

Comte del Assalt (carrer Nou), núm. 52, BARCELONA

La dispepsia, anemia, fatiga intelectual, impotencia, debilitat del pressió del sistema nerviós, migraña, fosfúria y neurastenia, se curen dament present lo.

VI

VITAL
AMARGÓS

AL EXTRACTE D'ACANTHEA VIRILIS COMPOST

Poderós y estimulanti de las fuerzas físicas e intelectuales

S'envia a 9 Gran Farmacia AMARGÓS.—Plaza Santa Ana, núm. 9

LA ESPANYOLA

BRUCH, 106

GRAN FÁBRICA DE COTILLAS

500 COTILLAS DE PRODUCCIÓN DIARIA

EXPEDICIÓN A PROVINCIAS Y A ULTRAMAR

SECCIÓN ESPECIAL PARA LA VENTA AL DETALLE

Las senyores que visiten aquest establecimiento trobaran agermanada, la abili y la elegancia.

Especialidad de las cotillas de tela abrotada ab un 50 por 100 de rebaja sobre todas las demás casas d'Espanya.

Ab un petit avis, anira una oficiala a pendre la mida a domicilio.

Aygua Minero-Medicinal Natural de la Font

PURGANT

RUBINAT-LLORACH

20 ANYS D'EXIT UNIVERSAL

Superior a todas las ayguas cloruradas y magnésicas

BROLLA de la mateixa deu: NO ES DE POU, com ho son moltes

similares. Única que purga inmediatamente a petites dosis y sense

ció. Combat nava l'acumulant todas las malalties del aparato digestiu.

S'emplea particularment para corregir las malalties següents:

Opacació cansonera de ventre, infarts crònics del fetge y melsa, obstruc

viscerales, desordres funcionals del ventrell y budells, febres y diplo

biosos, febres tífoides, congestions cerebrals, afeccions herpéticas,

grega, escrófulas (tumors frets), obesitat (grosaria), etc.

Exigir sempre en las am

polas la etiqueta grega,

portant aquest escut ab lo

nom de Rubinat, la firma

y rubrica del DR. LLO

RACH en lo coll de las

mateixas.

Nova subscripció desde 'l 1.º de janer de 1899

La publicació mes barata del mon!!

BIBLIOTECA UNIVERSAL ILUSTRACIÓ ARTÍSTICA

SALÓ DE LA MODA

TOT PER UNA PESSETA SETMANAL!!

 Entre las obras d'aquesta Biblioteca preparadas para 1899 hi figura la **VIDA DE LA VIRGEN MARIA**, extreta de la que ab lo titol de **MÍSTICA CIUDAD DE DIOS** vá escriure la venerable Mare Maria Jesús d'Agreda, quinas obras literarias li donaren gran anomenada y molt més encare la que are oferim, model de literatura classica y plena de bellesas de llenguatge y episodis primorosament pintats. Aquell libre fins avuy poch llegit apesar de son indiscutible mérit, será una digna continuació de la part classica de nostra BIBLIOTECA UNIVERSAL y constituirá una verdadera joya bibliográfica, no sols per son valor intrinsech, sino que també per la riqueza material de la edició, cuidadosament impresa e ilustrada ab preciosos dibuixos del notable artista D. Alexandre Riquer.

Se recomana que s'legeixi lo prospecte para 1899 que s' dona gratis a las librerías de D. Artur Simon, Rambla de Canaletas, 5; Francesch Puig de la plassa Nova 5; C. Felip y C. carrer de Zurbano 6; Anton Lopez, Rambla del Centre, 30; S. Durán y Bori, Fernando VII, núm. 33 y en tots los centres de repartició de Barcelona.

BORRASCA DE NEU

PER PUSCHKIN

A últims del any 1811, en aquell temps per sempre memorable, vivia en la seva finca de Nienarodovs l'honorable Gavril Gavrilovitch Era molt estimat en tota aquella comarca a causa de la seva hospitalitat y benevolencia. Los veïns anaven tot sovint a visitar-lo per menjar y beure, y per jugar una partida de boston ab la seva esposa Praskovya Petrovna, en la que's feyan apostas de cinc kopeks; altres frecuentavan la casa para veure a la seva filla Maria Gavrilovna, nova esbelta y pàlida, de disset anys. Passava per esser una rica pàlida y molts la ultravan ja com a esposa o com a morsa.

Maria Gavrilovna s'havia educat ab la lectura de novel·les francesas y era per consegüent de naturalesa, enamoradica. L'objecte dels seus sentiments era un noble oficial que justament se trobava de llicència a casa seva. Se comprend tot su

guit que'l jove s'indamà ab igual passió y que'l pares de la seva estimada, al descobrir la mútua inclinació, prohibiren a la seva filla que ni tant solament pensés en el jove, tractantlo pitxor que a un empleat cessant.

Los nostres enamorats s'escribían y's veyan diariament sols en un bosquet de pins o en una capella destruhida. Allà se cambiavan juraments d'amor etern, se playvien de la seva sort y buscavan los medis para rompre las sevas cadenas. Aquellas cartas y aquelles entrevistes conduhien inevitablement al següent resultat: ja que's era impossible viure l'un sens l'altre, pero que la voluntat de pares cruels s'oposaba a la seva felicitat, havian de provar si seria possible viure sense la benedició paterna. Fou, naturalment el cap del jove, del que brotà primer aquesta felis idea, que s'adaptà extraordinariament a la fantasia romántica de Maria.

Ab tota això, arribà l'hivern que acabà ab las entrevistes; pero la seva correspondencia fou encara més assídua. VVladimir Nikolavitch preguntaba en cada carta a Maria Gavrilovna para casarse en secret ab ell, para tot seguit ajonellarse als

peus dels pares que, sens dubte se deixarian commoure per la fidelitat y la desgracia de ls amants y los rebrian infaliblement ab la exclamació: «Fills meus, veniu als meus braços!»

Durant molt temps vacil·là Maria, relutant un plan darrera l'altre. Per fi va consentir el dia destinat no soparia y's retiraria a la seva cambra ab l' pretext de patir de migraña. La seva donzella era co-neixedora del complet; abduas tindrian que baixar al jardí per l'escala del servey; allí trovarian un trineu que los portaria al poble de Schadrino, distant cinc verst de Nienarodovs, per baixar enfront de l'església, ahont VVladimir Nikolavitch los esperaria.

Maria va passar desvelada la nit anterior del dia destinat. Va arreglar las sevas coses, preparà las prendes de vestir indispensables, fentne un farcilet, escrigué una llarga carta a una amiga, molt sentiment y un altre als seus pares, en la que's despidia d'ells ab las expressions més commovedores, justificant el pas que estava a punt de dar ab l' poder irresistible de la seva passió, y acababa assegurantlos que el moment més felíx de la seva

vida era aquell, en lo qual li seria permés de tornar a ajonellarse als peus del seus estimats pares.

Després d'haver sellat abduas cartas ab un sell, en lo qual hi estavan gravats dos cors ardents, se va dormir sobre'l lit a la matinada, y va dormir algunas estones, pero sentintse molestada continuament per sonnis esgarifosos. Tant prompte's veyea retinguda pel seu pare en lo precis instant de pujar al trineu que debía conduhirla al casament; com es veyea atrassada en dit trineu ab la rapides del llamp per sobre la neu, per precipitarse en lo fosc abim, esfontzantse... y sentintse caure de cap ablo cor indeciblement oprim. Vejà també a son VVladimir estès en terra, descolorit y plé de sang. Lluytant ab la mort y suplicantlo ab ven desfallida, que's dogués molta ansia d'esser la seva muller, aquí's veyan altres visions no menos fantásticas van passar per la seva imaginació, una darrera l'altre.

Per fi se llevà mes pàlida que de costum y ab verdader mal de cap. Sa inquietud va cridar l'atenció dels seus pares, que no deixaban de preguntarli ab tendra solitud: «Que tens, Maria? ¿No estás pas ma

lalta, Marieta? Ella procuraba tranquilizarlos y s'esforçaba en semblar alegre; pero no pogué conseguirho.

Arribà la nit: la idea de que aquell seria l'últim dia que passaria en lo seno de la familia, li oprimia'l cor. Se sentia més morta que viva, y en secret se despidia de totas las personas, de tots los objectes que la voltajaban.

Se serví lo sopar. Son cor batia ab violencia y ab vent tremolosa declarà esserli impossible sopar, donant la bona nit als seus pares. Aquí's veyan l'abragara y benehiren, y ella va tenir que estorgarse en reprimir las llágrimas.

Aixís que va arribar a la seva cambra y's vejà sola, se va deixar caure en una cadira y esclatà en plors. La seva donzella la consolà, presentli de tranquil·litzar-se y de tenir coratge. Tots los preparatius establen celsistes. Encara mitja hora y Maria abandonaria per sempre la casa paterna, la seva cambra, la seva vida tranquila...

Fora, bramava una tempesta desfeta de neu; xisclava'l vent; crujaban y gomegaban las finestres, tot semblava un avis amenaçador y un presagi fatal.

Per fi, regna lo silenci en la casa; tot

bon dormia. Maria se posà un moment sobre las espatillas, prengué lo seu flet y's desllisà per l'escala del servey; donzella la seguia portant altres dos flets, y arribaren al jardí. La tempesta s'havia encara apaciguat; lo vent assolava violencia las sevas cases, com si gués retindre lo jove criminal. Ab pena trovaren la porta del jardí, ahont esperaba lo trineu. Els caballs, mort de fred, no volian permaixer deturats; cotxero de Vladimir los passejaba, curant tranquil·litzarlos. Ajudà a la seva donzella a pujar al trineu, y trobuhí los farcells, agafà las riendas, cabells correuguts enroscats...

Després d'haver deixat a la senyoreta el cotxer de Nienarodovs, tornà a cuidar del cotxer de Schadrino, tornant a parlar del nostre enamorat jove.

Durant tot lo dia Vladimir estigué activitat; Pel mati, ben dejorn, va acompanyar l'assessor de Schadrino, constantment troball entendrers ab ell. Va anar a la buca de testimonis per la seva boda; trobà propietaris vehins, constantment guit ab un antic militar, anomenat VVim, que accedí gustosament.

«Aqueix episodi, digné, me recorda

Fragment de la vida de Maria Gavrilovna, contat per ella mateixa.